

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **M. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

bez udziału stron

w dniu 29 czerwca 2023 r.

wniosków złożonych przez obrońców skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 30 marca 2022 r., sygn. akt V Ka 445/19

zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi

z dnia 12 grudnia 2018 r., sygn. akt VI K 440/18,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku, złożone przez obu obrońców skazanego M. J. – adw. Ł. M. i M. P. nie mogły zostać uwzględnione.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Co prawda, przepis ten nie wskazuje przesłanek, których zaistnienie warunkowałoby wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to jednak trzeba pamiętać, że stanowi on odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według której orzeczenie staje

się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Nie może być zatem wątpliwości, że decyzja o skorzystaniu z instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia musi być poparta wyjątkowymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, iż wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki, w szczególności, gdy istnieje realne ryzyko poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (por. np. postanowienia SN: z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w tej sprawie, co nastąpi na rozprawie kasacyjnej, której termin wyznaczono na dzień 5 października 2023 r., trzeba podkreślić, że przeprowadzona wstępnie kontrola podniesionych w kasacjach zarzutów nie wskazuje, aby na etapie rozpoznania wniosków o wstrzymanie, można było jednoznacznie wykazać, iż sposób dokonanej przez sąd odwoławczy kontroli zaskarżonego wyroku naruszył wskazane przepisy prawa procesowego i to w takim stopniu, jaki wymagany jest dla skuteczności kasacji.

Na tym etapie postępowania nie można też było przesądzić o skuteczności zarzutu podniesionego przez jednego z obrońców a dotyczącego naruszenia art. 434 § 1 k.p.k. Warto przypomnieć, że w tej sprawie apelację na niekorzyść oskarżonego wniósł zarówno prokurator jak i reprezentującego oskarżycielkę posiłkową kurator procesowy, którzy w swoich środkach odwoławczych postavili zarzut rażącej niewspółmierności kary orzeczonej przez sąd rejonowy. Z treści zaś uzasadnienia zaskarżonego wyroku wprost wynika, że powodem zaostrenia kary przez sąd odwoławczy była zasadność uchybienia opisywanego w obu apelacjach.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

r.g.

[ms]

